

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону

Международная стратегия экономического развития региона

International Strategy of Region Economic Development

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

визначати рівень комерційного потенціалу ОІВ. Такий підхід надає можливість власнику і споживачу ОІВ розробляти і впроваджувати заходи по покращенню стану справ з даним інтелектуальним продуктом, наближаючи його вартісну оцінку до найбільш бажаного значення.

1. Косенко А.В., Долина І.В. Економіко-математична модель визначення ціни об'єктів інтелектуальної власності методом інтервальних значень // Економіка розвитку. – № 1(45). – 2008. – С.110-115.

2. Косенко О.П. Використання маркетингових підходів при ціноутворенні інноваційного продукту / О.П.Косенко. [Монографія] // Менеджмент, маркетинг та інтелектуальний капітал в глобальному економічному середовищі / під наук. ред. П.Г.Перерви, О.І.Савченко, В.Л.Товажнянського. – Х.: «Цифрова друкарня №1», 2012. – С. 489-506.

3. Pererva, P.G. Technology transfer / P.G.Pererva, G.Kocziszky. – Kharkiv-Miskolc : NTU “KhPP”, 2012. – 668p.

4. Gordon V. Smith Valuation of Intellectual Property and Intangible Assets / V.Gordon Smith, L. Parr Russell, // Third edition.– New York : John Wiley & Sons, 2000.– 515 p.

РЕГІОНАЛЬНА ТИПОЛОГІЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ РИЗИКІВ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Кравченко В. А., завідувач НДС «Центр економічних досліджень»
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

Гостра соціально-політична криза, яка розпочалася в Україні в листопаді 2013 року і триває до цього часу, призвела до виникнення принципово нового для сучасної України регіонального соціально-економічного поділу, в межах якого існують суттєві відмінності в стані ризикованості підприємницької діяльності. Ці відмінності потрібно приймати до уваги при вивченні всіх економічних явищ та процесів, в тому числі і підприємницьких ризиків, та при розробці економічної політики.

Центр економічних досліджень Київського національного університету імені Тараса Шевченка, починаючи з 2006 р., досліджує питання, пов'язані із управлінням ризиками на підприємствах м. Києва та України. До 2014 р. результати досліджень можна було, з певними корективами, екстраполювати на інші регіони України [1]. В даний час ситуація кардинально змінилася. На нашу думку, в межах території України, якою вона була станом на початок 2014 р., зараз можна виділити 4 квадранти (регіони), які відрізняються між собою за критеріями правового та територіального контролю з боку центральної влади (рис. 1).

<p>НІ або частково</p>	<p>I Зона АТО на Донбасі</p>	<p>II АР Крим</p>
<p>ТАК</p>	<p>IV Області України, які не входять до 1-III квадрантів</p>	<p>III Територія, яка прилягає до зони АТО</p>
<p>Правове поле України</p> <p>Територіальний контроль з боку центральної влади</p>	<p>ТАК</p>	<p>НІ (зараз) або під загрозою (майбутнє)</p>

Рис. 1. Регіони України за критеріями територіального та правового контролю з боку центральної влади.

Територія України поділяється, з урахуванням цих критеріїв, на 4 регіони. Перший з них складає зона антитерористичної операції (АТО) на Донбасі, яка повністю знаходиться в межах України та частково перебуває в правовому полі України. Другий – територія АР Крим. Третій – це територія тих районів, які прилягають до зони АТО, і стосовно яких існує загроза розгортання на них бойових дій між ВСУ України та військовими силами, які діють на боці самопроголошених ДНР та ЛНР. Четвертий регіон – вся інша територія України.

Найбільш ризикованим для підприємницької діяльності є, безумовно 1-й регіон, – територія АТО. За даними експертів в цьому «зупинили роботу 69 з 93 вугільних шахт, 40 тис. малих підприємств збанкрутіли, встали сім сталеливарних заводів... Більше половини працездатного населення втратила роботу і прибутки» [2]. Підприємства в зоні АТО, стикаються з наступними видами ризиків, – стратегічними (загроза повного знищення майна або заволодіння бізнесом), логістичними (існують проблеми з доставкою товарів через блок-пости), кадровими (дефіцит кваліфікованих кадрів), регуляторними (перереєстрація підприємств та отримання дозволів у влади самопроголошених ДНР та ЛНР), фінансовими (нестабільна робота банківської системи та майбутня заборона на обслуговування рахунків) тощо. Всі ці види ризиків практично не зустрічаються на території 4-го регіону (найменш ризикованого з 4-х), який виступає антиподом 1-го регіону, і до якого відносяться мирні області України. Для нього характерна найменша ступінь ризикованості

підприємницької діяльності та звична структура ризиків, де на першому місці знаходяться ризики, типові для всієї України до 2014 р., – недотримання фінансування, кадрові, збутові, виробничі. Другим після зони АТО за ступенем ризикованості є Крим, підприємства якого діють як в російському, так і в українському правовому полі. За таких умов на перший план висуваються стратегічні ризики (рейдерське захоплення бізнесу російськими підприємцями, націоналізація бізнесу владою Криму, збитковість сфери туристичних послуг), політико-правові (періодичні заборони на імпорт української продукції), логістичні (необхідність вибудовування нових схем поставок). Третє місце за ступенем ризикованості належить 3-му регіону, підприємства якого найбільше в даний час стикаються саме із стратегічним ризиком, який є наслідком невизначеності щодо того, наскільки реальними є плани керівництва самопроголошених ДНР та ЛНР по дестабілізації інших областей Південного Сходу України.

1. Кравченко В. А. Фактори підприємницьких ризиків в умовах постсоціалістичної трансформаційної економіки: стан та динаміка // Збірник НДЕІ Міністерства економіки України «Формування ринкових відносин в Україні». Вип. 11 (78), 2007 р. / Наук. ред. І.К. Бондар. – с.64-67; Кравченко В. А. Управління ризиками на комунальних підприємствах: теорія та практика // Коммунальное хозяйство городов, №108, 2013. – с. 30-37.

2. Донбасс ждет гуманитарная и экономическая катастрофа – СМІ. Ліга. Новини. 18.11.2014 14:30 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://news.liga.net/print/foreign/politics/4098886-donbass_zhdet_gumanitarnaya_i_ekonomicheskaya_katastrofa_der_spiegel.htm – Назва з екрану.

10 ЛЕТ В ЕС: ОБОРОТЫ И ПРИБЫЛИ ЛАТВИЙСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Павук О. А., ас. професор

Балтийская международная академия, Латвия

2004 год – год вступления Латвии в ЕС. В первое десятилетие жизни в Европейском Союзе Латвии пришлось пережить жесточайший экономический кризис, ВВП в 2009 году упал почти на 20% – самое сильное падение экономики в мире. Предлагаем посмотреть, как восстанавливается латвийская экономика через призму основных показателей деятельности предприятий, отображенных в годовых финансовых отчетах.

Прежде всего, следует отметить, что количество компаний, зарегистрированных в Регистре предприятий ЛР за 10 лет увеличилось более чем вдвое. Небольшое снижение отмечено лишь в 2009 году – с